(สำเนา)

ที่ ๒๔๒๘/๒๔๙๙ กรมที่ดิน

๕ เมษายน ๒๔๙๙

เรื่อง การขอได้มาซึ่งที่ดินของวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และผู้ว่าราชการภาคทุกภาค

ด้วยปรากฏว่า การส่งเรื่องขอให้ได้มาซึ่งที่ดินของวัดไปเพื่อให้รัฐมนตรีพิจารณาอนุญาตนั้น บางจังหวัดมิได้สอบสวนและให้เหตุผลความจำเป็นฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อขอได้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติดังต่อไปนี้ —

ข้อ ๑. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนว่า วัดมีที่ดินเป็นที่ตั้งวัดอยู่เท่าใด และที่ธรณีสงฆ์อยู่เท่าใด รวมเป็นจำนวนที่ดินเท่าใด ที่ดินดังกล่าวมีโฉนดที่ดินหรือไม่ ถ้ามี เป็นโฉนดเลขที่เท่าใด และอยู่ที่ใด

ข้อ ๒. ที่ดินของวัดเฉพาะประเภทที่จะขอให้ได้มาใหม่นั้น ที่ดินที่มีอยู่แล้วทำประโยชน์อย่างใด เต็มทั้งแปลงหรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไรที่จะขอได้มาซึ่งที่ดิน และวัดจะรับประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างไรบ้าง

ข้อ ๓. ในกรณีที่วัดจะขอให้ได้มาซึ่งที่ดินประเภทที่ธรณีสงฆ์เกินกว่า ๕๐ ไร่นั้น ทางการจะพิจารณาอนุญาตเฉพาะกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นสมควรได้มาจริง ๆ ฉะนั้น ให้สอบสวนให้ได้ความโดยละเอียดว่า มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างใด จึงต้องการที่จะขอได้มาซึ่งที่ดินไว้เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดสิทธิไว้

ข้อ ๔. ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและชี้แจงเหตุผลไปให้ทราบด้วยว่า ตามที่วัดขอได้มาซึ่งที่ดินนั้นเป็นการสมควรหรือไม่ควรเพียงใด /

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ถ. สุนทรศารทูล

(นายถวิล สุนทรศารทูล)

อธิบดีกรมที่ดิน

กองทะเบียนหนังสือกรรมสิทธิที่ดิน

ท.ด.๗

สำเนาอันถูกต้อง

(หลวงศิริราชบุรุษ)

ผู้อำนวยการส่วนการทะเบียนที่ดิน

เสนอ ส่วน กท.

เพื่อทราบ

จ.สุชะวิริยะ.คัด.

ทาน.

13.4.99 ๖ เม.ย.๙๙